

LA ROQUETA

SETMANARI INDEPENDENT
DEFENSOR DELS INTERESSOS GENERALS DE MENORCA

Redacció y Administració: GRACIA, 109

Moralidad administrativa

Es presupuestos que pèr l'any 1913 acaba d'aprobar s'Ajuntament de Mahó. en primera instancia, no sabem exactament si son aprobats ab verdadera alteza de mires, encara de que ho siguin per majoria, No sempre tenen rahó ses majorías, per desgracia.

Segons sa comissió de Hizenda qui se les ha hagudes d'haver ab ells, están confeccionats ab arreglo a ses exigencies y necessidats municipals, salvo 's parer del senyor Alcalde qui, posats a extrener, va desfer lo qu' ell mateix, com a membra d'aquesta comissió havia fet, y probablement a horas d' are no sápia lo que va fer ni lo que va desfer.

Mirades ses coses desde 's punt de vista natural, nò volen dir ses exigencies y necessidats que s' hagia d'apurá a ne 's contribuyent, que casi be no sap es petit de quin cap n'ha de fer osques.

Perque de tot aqueix aparatu d'arbitrers y mes arbitrers, es qui se 'n ressent mes y paga sempre 's plats romputs és es petit: es qui apenes pot alimentarsè, es qui de carn se 'n queda sols ab es desitj; li passa enlayra.

Un des nostros regidors — es qui en mes fermeza apoyava tot lo consignat en es presupuestos — va dir que 's pobres no menjaven carn, ab un cert tò com si digués que ja havien perdut es dret a menjarnè.

No, senyor regidor, no és aquesta sa manera de donar solucions a un asunto qui afecta ja s' amor propi de sa classe desheretada. Sápia el bon apòstol de ses llibertats, que no menjen carn es pobres senzillament perque sa moralidad administrativa no tira prou be a compendre ni a fer que n' hauria de menjar. Sa part dificil y per tant meritosa, és aquesta. Pèr tot lo que no sia això, no 's necessiten preparacions de cap casta.

Es molt cómodo rabonar que qui no pot que prengui paciencia y calli... També 's municipi 'n sol fer de coses que 'n conciencia no pot ferlès, y no calla mai, ni mus deixa estar en quietut a tots, petits y grans, blaus y morats, vermeis y rossos.

Y consti que ab aquest escrit no feim defensa per ningú des qui varen impugnar es presupuestos de referencia. No perteneixèm a cap des bandos que se 'n diuen d' antiarbitristes blancs y negres: No perteneixèm mes que a sa grossa agrupació des poble obrer que vol ses coses justes, no

imposades per sa lley de se força, valentsè d' un poder que li té confiat.

Y parlam per amor a n' aquest pobla trabajador y d' ell recohim ses sevas queixes, que no manifesta ab un sol crit de protesta perque no goza, perque 's seu exemplar civisme no li permet anar contra unes lleis qui l'obliguen a acatar lo que no sent....

Es progrés des pobles, deu haver d' estar en en relació sempre ab sa importancia des mateixos. Voler imitar rasgos d' organizació municipal propis de ses grans poblacions ab ses seves ben afeïtades urbes, ab ses seves forces d' atracció, ab es seu comerç desarrollat, no és fer obra moralizadora, sinó voler dur reflexes de murais de lluna biselada, que de moment esta clar que 's reben ab goij; però quan s' és a liquidar y veurer lo que costen y determinar com se paguen, tothom arrufa 's nas y gemegue.

De que s' actual sistema centralizador és una vergonya a Espanya, no ho dupta ningú que pensi un poc. Tots sa hem de sòbres que no dona res s' Estat y en camvi mus xucle fins es moll des hossos

Però per xò mateix, es municipis deuen haverhó de tenir en compta, y si no poden passar mes que'n quatre, que no n'hagien deu de tot allò que no signifiqui cuestió de vida o mort.

Ses economías mal enteses son dolentes, ja se sab; mentres que ses ben orientades, son sa basse de sa mes perfecte gestió, y en mes motiu d' aquella que 's poble 'n té que sebrer es net.

Perquè idò, send tantes ses necessidats des municipi, encara n' aporten mes es nostros regidors, segons es nous presupuestos pèr l' any que veí....

Es un fet que no s' explica, ni 'l sabem compendre. A molts de gastos afagirhi mes gastos, és allò des joc que mai acaba.

Per avuy l' acaban noltros. Ne farem una altre tanda un altre día, y aclararem alguns punts que solament are hem apuntat de passada.

Res mes que de passada.

A poble que vas....

(Acabament)

Si tots trubam cruel sa costum xina, ahont per quatre xavos un homu s' enganxa a un carretó y vos dona un fuet perque l castigueu si trabau que no compleix, s' ha de reguneixer

qu' és mes cruel assò de qualqui 's qui cobra y estiri 's qui paga.

En mahonès ses nostres mares mus van enseñar a adurar y enaltir a sa Patria, y sempre qu' aquesta ha estat en perill mus ha tingut a molts a punt d' anarlè a defensar, y prou s' ha vist are ab lu de Melilla que, a proporcio, Menorca ha estat de ses regions que mes ha dunat per es nostrus germans qui lluyten allà en terres africanes.

Mes de quatre persones cuneixem qui, ab tot y ser mahonesas, parlen en carrers y teatrus no mes qu' en castellà, però 's dia que Castella está en perill, corren a redimir ets seus fis, mentres que centenars de mares qui no 'l parlen ni l' entenen, entreguen ets seus infants en defensa de sa Patria: lu que demostra que 's patriotisme no está a sa llengu, sino en el cor.

N' Agustina d' Aragó, raliava baturo; es general Prim va arengar en català a ne 's voluntaris d' Africa. Y en camvi ses glories van ser glories d' España.

Per tant, esperàm se mus respecti 's nostru dialecte, ja que lu mateix qu' ells sabem tenir paraules per' enaltir a España y braços pèr defensarlè.

MARTÍ GORNÉS.

Higiene

En varias ocasiones he hablado de higiene, en el sentido de que se trata mucho de tan importante tema, pero las prácticas que se operan resultan sumamente pobres.

Mis amables lectores recordarán tal vez que el importante diario de esta localidad "La Voz de Menorca" abrió hace unos años en sus columnas una especie de encuesta basada en cómo deberían de ser construídas nuestras viviendas para que respondieran a las saludables teorías físicas de capacidad y ventilación suficientes. Nutrida resultó la suma de datos interesantes que aportaron personas de bien reconocida competencia en el asunto y que dejaron claramente demostrado que la mayoría de casas no reunían ni la décima parte — y me quedo corto — de las condiciones que prescriben las buenas reglas higiénicas.

Como estaban las cosas, siguen todavía, salvo alguna que otra excepción de particular instinto, Aun vemos en su estado puramente primitivo de conservación, esos sepulcros blanqueados, que se elevan a muy pocos metros del suelo, con ventanas microscópicas, con puertas bajas y estre-

chas y sin patios, en cuyas habitaciones se enciende el aire de tal modo, que al permanecer en ellas más de dos personas, nótase la pesantez de cierto ambiente deletéreo, y se da mucho el caso de que en dormitorios incubadísimos se acomodan tres y hasta cuatro personas.

Yo asistí una vez a la defunción de un amigo, cuya muerte pudo muy bien ser precipitada por la infecta incubación del cuartito en que yacía.

Para no hacer impropia la minuciosidad de esta clase de viviendas, algunas absolutamente inhabitables, citaré para muestra las de las calles de San Gabriel y del Santo Cristo de esta ciudad. Causa compasión y repugnancia, el ver como se hacían ahí dentro familias pobretísimas, que por unos miserables dineros en concepto de alquiler — porque no pueden pagar más — viven aniquilándose paulatinamente, mal vestidos y peor alimentados, sin luz que les alegre el alma, ni aire que sature de salud sus atrofiados pulmones, y entre ellos vense hombres y mujeres y chilillos que llevan en sus rostros la marca mortífera de su vida lacerante.

Por caridad al menos, no debiera consentirse tamaño aniquilamiento. Por humanidad debieran ser cerrados esos cuchitriles y no permitir que la miseria de unos seres que desgraciadamente han venido al mundo para soportar las intemperancias de una sociedad egoísta y muy pagada de su decantado altruismo, que antes estalla en los labios que en el corazón, fuera a enterrar sus escasos vigos en esos casuchos homicidas.

Veid aquí, como decíamos, la prueba de que las prácticas de la higiene son actualmente pobres al lado de lo mucho que adelantariamos en higiene, si empezáramos a tomar la medida radical de no consentir que pasee sus sarcasmos a través de esos dolorosos cuadros de miseria y suciedad que hemos mencionado.

Seamos humanos por sentimiento, no imitadores por humanidad, y seguramente haremos algo en beneficio mútuo.

MODESTO CATALÁ.

Coerbos de la Terra

Sa Nau d'es Tudons y es Pou de sa Barrina

Això sucubí a Ciutadella.

Per llevarli a s' al-lota es mal de cap d' haverne de triá un des dos anemorads cabalèncs que la pretenien, els enamorads, d' acord amb ella, van convenir amb unes messions dignes de ferms enamorads... y d' al-lota tan garrida: un d'ells faria una nau de pedre, de pessas cayrades y ajustades a sa planada des Tudons; s' altre, a su devora, faria amb una barrina un pou fins a trobar aigo; es qui primer enllestigués sa tasca, sa casaría am s' al-lota.

Per una nau de pedre com sa des Tudons, es verament obra de gegants, y fer un pou amb una barrina, d' un vògit de flocadura com es buyd d' un pou de torn, y ferlo per aquells rodols des terma de Ciutadella, ahont sa penya es tan ferma y s' aigo está tan fonda, no es lo mateix que penjar y caurer, que bufar y fer ampolles.

Cada vespre, es dos rivals, com bons amics, no obstant estar encaperads en sa tasca, passaven sa vel-lada a n' es costat de s' al-lota.

Ses obres prosseguien amb afany y dalit gegantins; un, abrahamat a sa barrina, s' altre arrancand y traginand penyes, que darrera d' haverles ben llavorades les posava a lloc, a trany de mestre d' aixa y calafat, paredant s' extranya nau, carena per amunt.

Cada viatge que feya es de sa Nau, visitaba a son rival demanantli com anava sa tasca. Y quant, duhent sa darrera penya, fent aytal pregunta, es des Pou, desde baix, respongué que acabava de trovar s' aygo.

Una flamada de sauvatge gelosia enlluerná en n' es de sa Nau y, furiós, tirá dins es Pou sa penya, am que venia carregad....

Y a festetjar a ca s' al-lota aquella vel-lada no hi aná mes que 's fadrí de sa Nau.

Però tot s' afina en aquest mon: es jove que faltá a n' es festèig, lo en-demá fou trobad dins es Pou, mort; esclafad devall una penya cayrada.

A s' altre jove, es de sa Nau, no 'l véren may mes.

Sa Nau quedá mancantli una pedra, per estar acabada.

Es Pou, avuy encara es conegut per es Pou de sa Barrina, y mostra dins son ampla canó ues faixes en espiral, menjades a sa penya, com qui hagin sigud buydades per sa flocadura d' una gubia o d' una barrina de titán.

A n' aquest Pou hi abèuren Ses Arenetas, Son Quart y ses Angoixes.

Nota: Sa Nau des Tudons es un cementeri, un carnatja o un panteon d' edats molt reculades, prehistòriques. Per surtirne de duptes basta entrarhi y gratar sa terra: hi ha solada de pam y mitj de terra, feus y hossos homans. Y lo natural es que 's Pou de sa Barrina el féssin per es consum d' aigo d' aquells en-contorns. Però sa impresió que causen aytals monuments és tan fonda (fins-i-tot pera els que crehim sabren la prima de son perquè), qu' 's poble, els-a compren sòls com a mostres de sa lluyta instintiva per sa dòna.

FRANCESC D' ALBRANCA.

Mitjorn gran, janer de 1910.

(De sa "Revista de Menorca".)

Hay que hacer algo

(Conclusión)

Los secretos de un negocio en explotación son inviolables, y por ende, hay que desentrañarlos como mejor convenga. Nosotros los que radicamos en Menorca y con el sudor de nuestras frentes y el vigor de nuestros brazos hermos de afrontar las convulsiones naturales de la vida, tenemos por precisión que ir a buscar lo que nos hace suma falta, para podernos sostener en las cotidianas luchas.

Por consiguiente, me permito aconsejar a todas las Corporaciones municipales de la isla, que orienten, por merced cuando no, su interés hacia tan importante asunto en sus respectivas localidades.

Y a la de aquí me dirijo en primer término, formulando la proposición incidental siguiente:

Que subvencione en la forma que juzgue más provechosa a las entidades de cultura popular de esta localidad, recabando a la vez el apoyo oficial de la Cámara de Comercio, para que ellas puedan organizar en su seno agrupaciones especiales, que llamarse podrían de defensa local, las cuales impondrían el deber de enviar al extranjero a alguno que otro obrero que por sus aptitudes suficientemente demostradas, fuesen a aprender allí lo conveniente para desarrollar aquí todas aquellas industrias que convinieran por su importancia a la prosperidad de esta región, ya que por virtud de su aislamiento geográfico, necesita ir a buscar fuera lo que inútilmente en casa podría intentarse.

A grandes rasgos apunté la idea. La pericia y reconocida ilustración de las personas indicadísimas para darle forma y concreción eficaz subsanarán las omisiones.

Pero hay que hacer algo, sea como sea, en el sentido expuesto. Fórmulas no han de faltar; lo que sí es menester que se exterioricen y pongan en práctica, sin dilaciones ni cortapisas de ningún género.

Porque creedlo, señores; la situación de Menorca es precaria. Desembaracémonos de las apariencias. La más alta misión radica en analizar el fondo.

Y entonces se verá que todo cambia, que es distinto....

Y nada más. Otro día tendré el gusto de señalar las industrias de posible explotación y desarrollo en esta isla.

UN OBRERO.

Per' es qui ho vulgui lletgir

He vist ab satisfacció ses idees molt pusades en rahó qu' emiteix es meu bon amic Gornés, y que demostren un verdader carinyo per sa prosperitat de tot quant se relaciona ab sa nostr' illa y sa seva vida regional.

Sa oportunitat d' es seus pensaments desparten tan gran plaher, que venen a recordarmos lo que pèr noltros significa s' amor a n' es regionalisme ben entés. No 's deu haver de fomentar — com creu qualcú — ab odis y desprecis per tot alló que local no sia; antes el revés, s' han de despertar desitjos, ansies propies y fermes, perquè un dia, ben conceptuats, poguem fer un esforç qui entranyi obertament fins ahont sentim sa defensa d' es nostros interessos.

Una prova clara y ben clara d' aquesta necesidad, ho es s' exemple de que a tots es pobles s' els-e respecta segons sa força en que reclamen ets seus drets.... Mirentmos en es miray de Catalunya y ses Canaries.

Molt be y conforme que per' ets assuntos oficials — com diu en Gornés — venim obligats a usar s' idioma nacional, com a prove de respecte y subordinació, però res mes: ni mus han de despreciar, ni menos venirmos a romprer ses costums y tradicions, sempre sagrades.

Aquells qui creuen que assò son teories tontes o cursis, teuguin en compta que en temps passats, quan es pobles — desde luego menos cults

que avuy — trataven de dominarse per sa lley injusta de sa força, una de ses principals condicions que posaven es vençuts abans de rendirse, era que s'els hi respectàs ses costums seves: dialectes, lleis y religions.

Y sàpien que *Sagunto* es va sacrificar completament, tan sòls perque 's seu vencedor *Antbal* va obligà a que destruiguessin aquell poble pèr construirlo de nou a una altra llanura que havia senyalat.

Moltes en podriem exposar de coses, pèr donà a compèndrer que ès precis que faixèm feine en prò d' un regionalisme ben sèns, y deslindat de tota passió política, que cap benefici mus ha de donar.

Fa temps que, tenint en compta que à Menorca 's tabac de pota era d' us general y corrent, van concedirnos es privilegi de cultivarlo y elaborarlo. Después va convenirli a una empresa monopolizadora que fos restringit es privilegi, ja que no 'l podia suprimir, y sense mirar es perjudicis que tot aquest *tanteo* ocasionava a s' agricultura menorquina, mus han anat de cada dia mes posant traves y especials condicions, fins-a-tant que, per últim, mus han prohibit s' elaboració des tabac-pota, es qual no 's podrà vendre mes que en rama, o sia en fuya....

Onze anys fa també que mus van dur un dique flotant, una esperança de un nou comerç pèr Mahó. ¿Y qué? Pues que 's Govern ha consentit primer que fes nosa dins es port y se inutilizàs, que concedir fos explotat degudament en benefici relatiu de tot un poble qui sab ben be lo "qu" és es centralisme.

Per últim l' ha venut, de qualsevol manera, y en canvi ha fet desaparèixer un element que, en cas de guerra un dia, era un element de gran utilidad pèr sa defensa y altres fins de fácil comprensió, dins tota sa provincia balear.

Un' altre fet qui ben demostra qu' s menorquins esteim fermats de mans y peus, recientemente ha quedat ben palpable ab sa subvenció de dos mil pesetas que 's Govern ha concedit pèr ses colonias escolars de sa provincia y com que 's "primates" mallorquins sempre han estat molt llestos en benefici seu, resulta que per ells no hi ha mes balears que ses *mallorques* y obtenen quant desitjen. Pèr Menorca res: que s' enfonzi, o que 's mori de miseria y de tristor...

Ibissa se 'n ressent igual d'aqueix centralisme absorbent. També com noltros toca ses concecuencies des poder egoista d' es palmesans influents y es queixa y crida y sofreix....

Y aquí ja no hi ha mes que fer, bons menorquins y tots quants s' estimin aquesta terra, sino aprofitar sa oportunitat d' afavorir es projecte de lley sobre descentralizació balear que tenim damunt des *tapete*, y trabahà en tota l' ànima perque sia un fet.

No he de detallar jo ara aquí lo beneficiós que per noltros ha de ser, ja que una ploma mes autorizada que sa meva sé que tracta de ferho en aquest mateix setmanari.

Però sí he de dir que no hi siem indiferents. De lo contrari, colque dia plorariem es desastre si aquest projecte fracassàs per culpa nostra.

JAUME ROSSELLÓ.

Es renegats

Sa sortida de LA ROQUETA ha causat entusiasmos y discussions.

Y no ho deim a n' assò per darmós "pisto", sino exclusivament pèr manifestar que lo que ja duptavem are ho hem vist confirmat: QUE HI HA MAHONESOS QUI DESPRECIEN SA LLENGU MENORQUINA... sa que usen a cada moment pèr parlar en sa mare, son pare, sos parents y amics, fis de Menorca tots.

Ho hem tocat per ses mans, y hem tingut ocasió d' haver de bregar ab qualcùn d' ells, fentmós ben be càrrec de que l' odien a ne 's nostre dialecte.

Per ventura no son massa; però hi son y fins hi sobren.

Y no se 'n amaguen de dirho que per demunt de tot s' ha d' escriurer y llegir s' *espanyol*—com solen dir—o sia 's castellà—que dirien ses personas ben enteses—donantse 's cas de que eixos menorquins de "brocha gorda" no 'n saben brot de s' hermos idioma de 'n Cervantes; es sentirlos llegir o conversar dona lloc a taparlis sa boca perque no 'l deshonrin tan descaradament.

Vetaquí 's fruits des *gomosos* intellectuals, qui enservellats se fiquen per tot y discuteixen de tot, mostrant es *llautó* a cada passa.

Però ja poden criticar desfavorablement sa seva propia parla menorquina, sa que van ensenyarlis es pares, que escupint al cel van a ma de que sa salivada caigui demunt d' ells mateixos.

Noltros hem tret LA ROQUETA per fer obra de patriotisme regional, y n' esteim contents, y mus té sense cuidado lo que xerrin es renegats. Convençuts de 's nostre intent, el defensarem sempre ab tota l' ànima.

Y no farem res de més.

SINGLOTS

— ¿Com se deu haver resolt assò des tres duros entre s' alcalde y ets escrivents de *la Sala*?

— No ho sè en certalidat; però semble que 's canero ha demanat quinze pessetes de sou cada mes y tres reals de plata de cada ca que agafi.

— ¿Per ahont me surts tú are?

— Idò, vuy dir que si li concedeixen, es canero y ets escrivents tindrán es mateix sou de nòmina...

— ¡Ah, ja!... Are ho comprend.

Fa uns quants dies qu' els *cines* de Mahó anuncien que 'n es carrer de Santa Eulalia se necessiten 300 operaries bosseres.

Noltros mu-n alegrem d' assò — si no ès un alarde de forces — perque indica que sa industria de bosses de plata torna a estar de puija.

LA ROQUETA s' interessa moltissim per es be de ses simpàtiques bosseres, y per tant, lis aconseya que faixin valer els seus drets relatiuament.

Y tenguin en compta que si totas s' associassin, introduhirien una gran millora dins sa seva classe.

A N'ES CABILDO MUNICIPAL:

¿Se pot sèbrer per que hi ha porcs dins sa població, després de s' orde que 's va donar fa temps?

Mos han informat que 's de ses sinies des *Fre-*

ginal y de *Barba-Rossa* no son fora com està acordat, si mal no recordam.

Si 's parlar d' higiene y de salut no ha de ser de *boquilla* solament, ¿se pot sèbrer perqu'ès assò?

Es corresponsal de Calafiguera mus telegrafia sense fils que un d' aquets dies passats un concejal pescador va pescar demunt des moll a un banyista qui ab traje de malla mostraba tranquilament ses formes a ne 's transeunts.

Es batle no se sap lo que devia dir quan ha gué de sebrer que 's banyista pescat era un *secretari de govern civil* qui 's creya trobarsè a *Can Sebas-tià* o a *Bistia-arri*....

Esteim enterats de que s' Ajuntament ab es nombres des programe de ses festes de la Mare de Deu de Gracia, pense intercalàr una secció de cine pès infants de ses escoles. Que no 's tracti com altres vegades d' una exhibició de películes poc morals per cert, que no resulten gaire educatives pèr ets escolars y per lo tant no se adapten a n' es caràcter de sa feste.

Hem observat que hi ha un senyor qui per teatros y llocs públics, sobre tot es vespre, se dedica a molestar jovenets amb intencions gens morals. Ja no ès cap secret per ningú.

Si no 's pot contenir, al menos que ho dissimuli, o que tengui paciència, que prest vindrà s' hivern y no farà calor.

De lo contrari... Aquestes coses fetes així massa descaradament no 's pot deixar que caiguin dins un pou.

De "La Voz de Menorca":

"El guardia número 6 denunció al conductor del coche número 11, por ir contra dirección por la calle de San Juan."

Molt ben fet. Poble que necessita molts de guardies municipals, qu' els e pagui.

Lo sensible no mes ès que aquest conductor será tal volte un vot menos si no li lleven sa multa.

En sa sessió municipal de la semana passada, el senyor Pons Castell va cridà s' atenció de s' alcalde y tinents, perque 's compleixin ses disposicions humanitaries dictades per es Governador referents a sa manera qu' han d'esser tractas ets animals.

LA ROQUETA aplaudeix de cor a n' en *Luquetes* ets sentiments nobles que en aquest assumpto ha demostrat tenir.

Segons hem pogut arreplagar, semble que 's membres de sa Comissió Executiva des monument a n' Orfila, no s' entenen.

Maldarèm a veurer lo que passa, y si fa mala olor, ho esbrofarem d' aigu colonia.

O no començarlès a ses coses, o ferlès degudament, que 'ns certs projectes no se hi pot jugar.

N' Arrom ha estat de cavalleria.

¿Que sí?

Y fa cada xiste que ho ben demostra... Vetaquí que un dia de festa feia arronsar un grup de gent que no estava en línea, y un castellà li digué en broma: *Siempre p' atrás?*

Y ell: *Si, señor*, — va contestar — *como los caballos*.

SECCIÓ D' ANUNCIS

LA ROQUETA

SETMANARI INDEPENDENT

DEFENSSOR DELS INTERESSOS GENERALS DE MENORCA

Redacció y Administració: GRACIA, 109

Surt es dissabtes. — Nombre corrent, 5 cèntims; atrassat, 15

Preus de subscripció: Illa, tres mesos, 60 cèntims; sis mesos, 1 pesseta; un any, 2 pts. — Fora, un any, 2'25 pts. Pago a la bestreta.

Anuncis a preus econòmics.

ÁNGEL SUÑÉ MASIA, GRABADOR

BARCELONA

Trabajos sobre oro, plata y metal blanco.

Tipos de gran novedad.

Precios económicos

REPRESENTANTE EN MENORCA

JUAN LUCENA CARRERAS

Puente del Castillo, 4. — Mahón

Alimentos de Régimen Artritis Reuma Gota Cálculos

DISPONIBLE

Pan de Gluten; Pan completo de Châtel-Guyon.

Cremas de maíz, castañas, avena, cebada, arroz, blé vert, d'Orge y otras.

Tapiocas varias marcas.

Bananes évaporées de la Jamaïque.

Cremas y Nutocremas Vigor.

Caldo cereales Vigor.

Café Malte Vigor.

Copos de avèna.

Cacao fosfatado, poderoso alimento para los niños y débiles.

De venta en la Cooperativa Mahonesa

Hannover, 2, MAHÓN.

evita y cura el

AGUA THERMION

DE

CALDAS DE MONTBUY

Única que evita Apoplejía

El agua de mesa más pura que se conoce en previsión de EPIDEMIAS e infecciones.

Depósito en Mahón

D. José Codina Cortada

Plaza del Príncipe, 10

Para vender Lo está la Fábrica de Cajas de Cartón de la calle de Santa Eulalia núm. 20, de esta ciudad.

La Roqueta. En aquesta Redacció se ven calzad de tota gasta: per homes, dones y al-lots. Articles similars. — Postals artístiques de gran novedad. — Preus econòmics.

109, Carrer de Gracia, 109

37-DOCTOR ORFILA-37

Se recompone calzado con esmero, pulcritud y rapidez.

LIBRERÍA Y PAPELERÍA

MANUEL SINTES ROTGER

PLAZA DEL PRÍNCIPE, 11 - MAHÓN

Esta casa semanalmente recibe nuevas publicaciones de los mejores autores, sirviéndose bajo pedido cualquier obra que se deseé así nacional como extranjera, contando para este fin con activos corresponsales en Barcelona, Madrid y París.

Se admiten encargos para pedidos de toda clase de música.

Gran surtido en estuches de papel y sobres, alta fantasia. — Accesorios para máquinas de escribir, escribanías y objetos de escritorio, última novedad, carpetas, libros para contabilidad, copiadores de cartas y toda clase de artículos propios para oficina.

Variedad en tarjetas de visita.

Tarjetas postales de fantasia, últimos modelos.

Álbumes para postales. — Mapas de la isla de Menorca.

Tintas: Pelikan, Stephens, Elephant, Renaud y Ville de Paris.